

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:01	4:20	בית שמש
6:02	4:11	בני ברק
6:02	4:28	חיפה
5:59	4:20	טבריה
5:57	4:17	יבנאל
5:58	4:04	ירושלים
6:01	4:13	מודיעין עילית
6:01	4:18	צפת
5:57	4:14	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 14 (682)

פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרון: | נ"ך: דברי הימים ב י"ט-כ | בבלי: סנהדרין י"ח | ירושלמי: שקלים כ' | תוספתא: תרומות ט' | רמב"ם: טומאת צרעת ג'

מוהרא"ש מספר

תחזוק עצמך ותתאחז

לפני שרבי נתן התקרב לרבינו ז"ל, אז הוא ישב עם חברות חסידים בסעדת מלוהמלכה, והפילו גורל את מי לשלח לקנות בייגיל (כעך), ונפל הגורל על רבי נתן, והלך לקנות. ובאמצע הדרך נפלה עליו מרירות מענין העליות והירידות שלו וכו', ונכנסו בו הרהורי תשובה; וכי עלה נברא לילך לקנות בייגיל - והתמרמר על זה מאד.

ונכנס לבית הכנסת הגדול, שהיה כבר סגור, דרך איזה חלון ועלה לעזרת נשים והתחיל לומר תהלים בבכייה רבה. ואמר מזמור אחר מזמור, ובכה מה תהיה תכליתו בזה העולם. ומרב מרירות לבבו נפל בכל פעם על הארץ והשתטח בפשוט ידים ורגלים ובכה ובכה בלי מעצור ולא היה יכול לקרר את צער לבו, עד שהגיע למזמור נ', התנגע מאד. ובאמצע בכיתו נרדם כף על הארץ וישן.

ויחלם חלום: והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה. והתחיל לעלות ועלה קצת ונפל. ועלה עוד קצת וחזר ונפל, וכן עוד הפעם. ובכל פעם כל מה שעלה יותר, הנפילה היתה יותר גדולה. ושוב עלה עד לרום המדרגות ואז נפל ולא יכול לעלות עוד. ובא אחד ואמר לו בזו הלשון: "יראפע זיך און דערהאלט זיך!" (תחזק עצמך ותתאחז).

ערב שבתקדש פרשת כי תבא בא על שבת אל רבינו ז"ל איש אחד מנעמירוב, ושמו רבי ליפא. הוא היה איש חסיד ונסע להרבה צדיקי הדור. וכששמע בעירו נעמירוב, (שהיא בערך 15 קילומטר מעיר ברסלב), שנכנס צדיק גדול אל העיר, נתעוררה בו <<<<

מילה של התחזקות

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מספר, רבי נתן מסולטשין זכרוננו לברכה היה רוקד בכל יום, ואם הוא נזכר בלילה במטה שהוא עוד לא רקד היום - הוא ירד מהמטה ורקד רקוד קטן לעצמו, כל כך חשוב ונחוץ היה אצל אנשי שלומינו הרקוד, כי זה ממתיק את הדינים (לקוטי מוהר"ו חלק א', סימן י).

אפילו אדם שקט, בישן, שמתבייש לרקד בין אנשים - יכול לרקד בבית עם הילדים. זה דבר קטן, אבל זה מחיה את האדם, זה מחיה את המשפחה, זה מסלק את כל הדינים. תקבע לה - בשאתה חוזר הביתה אחרי הצהריים - לחטף רקוד קטן עם הילדים שלך, כך השכינה תשרה בביתך.

(עצתו אמונה מקץ תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אותי הנה, המדרש אומר (בראשית רבה כא, ו) אין ועתה אלא לשון תשובה, המילה ועתה פונתה תשובה. צריך להבין מה יש למלה ועתה עם תשובה?

רבינו כותב בהרבה מקומות, שעקר התשובה היא, שישכחו את כל מה שעשו עד עכשיו ולהתחיל תמיד מחדש כאילו נולדו עכשיו, מתחילים עכשיו בפעם הראשונה לעבוד את השם יתברך.

אם זוכרים את כל הכשלונות שהיו, נהיים מאד עצובים, נהיים בכעס, ואי אפשר לעשות תשובה, לכן צריך תמיד לשכח מה שהיה, וכך אפשר להיות בשמחה ולהתחיל עוד הפעם מחדש בחיות לעבוד את השם יתברך, ואז רואים שכל הכשלונות שהיו, היו טובות גדולות מאד, שהשם יתברך בודאי סבב כך לטובה.

רבינו אומר (שיחות הר"ו, סימן כ"ו), "אצל העולם שכחה היא חסרון גדול בעיניכם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, אם היה זוכר כל מה שעבר, ולא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשיו על ידי השכחה, נשכח מה שעבר", הוא יכול תמיד להתרענן ולהתחיל מחדש.

רבינו בעצמו אמר על עצמו (שם) שהוא לא חושב אף פעם לאחור במה שהיה בעבר, ברגע שהדבר חולף, זה עובר לו לגמרי מדעתו, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך.

היה חסיד ברסלב, יהודי כשר, שהיה מבקש מחבריו עובדי ה' שיבואו להעיר אותו בחצות הלילה, כשהם הלכו לומר תקון חצות ואחר כך הם התבודדו כל הלילה עד ותיקין. בכל לילה היו מעירים אותו, הוא היה קם ואמר להם: "אני ער, אני כבר בא", וחזר לישן עד אמצע היום, כך היה לילה אחר לילה, כשהוא הגיע לבית הכנסת הוא אמר בחיוף: "אהיה מעכשיו יהודי כשר", "מעכשיו אעבד את השם". זה הלמוד של רבנו, לא להסתכל לאחור אלא להתחיל מחדש.

היצר הרע ערמומי מאד, הוא מגיע לכל אדם בדרך אחרת כדי לשבר אותו. רבי נתן זכרוננו לברכה אמר: "כשאני כבר יודע את כל האמצעים איך להסתדר עם היצר הרע, הוא מגיע באמצעי חדש, בדרך חדשה כדי לשבר אותי"; אבל כמה שהוא גדול חכם וערמומי, עוד יותר גדולים הם הצדיקים הקדושים והעצות שלהם, לכן צריכים להתחדש כל הזמן, תמיד להתחיל מחדש, להסתכל רק קדימה, כך ניצולים מהיצר הרע.

לכן אומר המדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - עכשיו, אם אני מתחיל מעכשיו, אני שוכח מכל מה שהיה עד עכשיו, אז זה לשון תשובה, זה עיקר התשובה.

זה הפשט בפסוק. ועתה, ועכשיו, אם אתה מתחיל "מעכשיו", אז, אל תעצבו - לא תעשה עצוב, ואל יחר בעיניכם - ולא תכעס, רק להפך, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם - אתה תראה שהכל סבב הקדוש ברוך הוא לטובה, השם יתברך סבב שימכרו את יוסף, כדי שהוא יוכל אחר כך לזון את בני ישראל.

(זאת התורה ויגש ג - עצתו אמונה וישלח תש"פ)

האשה זורקת בחזרה את המתנה

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ויגש, ב' דראש חודש טבת, ז' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ה

לקבד ... נרו יאיר

קח משניות ותאמר כמה פרקים משניות, רק זה ישאר לך, רק זה התכלית. קח גמרא ותאמר דפי גמרא, את זה תקח אתך לעולם הבא.

תקשיב למה שהצדיקים אומרים, רק הצדיקים יודעים מה התכלית ומה משמח. תשמע ספור, פעם דוקטור לאנדא מאומן נכנס לביתו של רבי נתן ושמע שרבי נתן מדבר על התכלית, הוא מקשיב למה שרבי נתן מדבר, "אדם לעמל יולד" (איו"ה, ז), אנשים עמלים לחנם, רק תורה ותפלה זה התכלית, רק זה שוה, רק זה נשאר מהאדם. דר. לאנדא חושב לעצמו: 'וכי מה יודע רבי נתן מהו טוב שהוא מדבר על טוב? וכי הוא יודע כמה מאשר אני, הרוחתי היום כסף רב, וקניתי תכשיט יקר לאשתי, וכי יש לרבי נתן משג אפילו מה זה טוב?' ורבי נתן ממשיך ואומר: "אדם יכול להרויח כסף ואפילו לקנות תכשיט יקר לאשתו, והוא מגיע הביתה ונותן לה את המתנה, והיא לא מרצה, ונעשית מזה מחלקת שלמה, הוא בורח מהבית ורק מחפש איך להרוג את עצמו", דר. לאנדא חושב 'בטלן הוא רבי נתן, מה הוא מדבר? מה הוא יודע?'

למעשה רבי נתן צדק, דר. לאנדא הלך הביתה, הוא נתן לאשתו את המתנה שהוא קנה לה, והיא לא אהבה את זה. התחילה מריבה ביניהם, עד שהוא ברח מהבית, נהיה לו כל כך מה שהוא התחיל לחשב להרוג את עצמו. הוא רץ אל רבי נתן ואמר: "איי כמה טוב אמרתם; בדיוק המלים האלו של השיחה קרו אצל", רבי נתן חזק אותו, עד שהוא גרש ממנו את המחשבות הרעות של להרוג את עצמו.

אל תלמד מהספור הזה שלא לקנות יותר מתנות וכו'; כן תקנה מתנות לאשתך, אבל רק אם תאמר משניות אתה תהיה שמח, רק אם תדבר אל השם יתברך כמה דקות בכל יום אתה תהיה שמח, כל שאר הדברים הם רק זמננים, זה נגמר בכלום; רק תורה ותפלה, רק חנוך הבנים והבנות - זה נשאר, זו נצחיות.

חנוכה הוא זמן להתחיל מחדש להשקיע בבית עם הילדים, העקר צריכים להשקיע בשמחה; לרקד בבית, שתהיה אוירה שמחה בבית, לתת מילים טובות לכולם; הבעל לאשה והאשה לבעל ושניהם לילדים, אסור להיות קמצן כשנותנים מילים טובות, וצריכים להחמיר, אפילו שלא מגיע להם המלים הטובות - לתת להם את זה, להרעיף על כל ילד וילד מילים טובות, המלים הטובות הן הדבר הכי בריא, זה גורם להם לגדול בריאים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. חנוכה שמח וחדש טוב.

(עצתו אמונה מקץ תשפ"ה)

ספר המדות תפילה

לו. מי שיש לו בית הכנסת, ואינו נכנס לשם להתפלל, גורם גלות לבניו. לז. על כל הדברים, הן על דבר גדול הן על דבר קטן. תתפלל.

תשוקה עצומה לנסע אליו. ונסע והגיע בערב שבת קודש אל רבנו ז"ל. וכל השבת שמע מרבנו ז"ל שיחות נפלאות, ונתעורר עליזיזה לבבו בתשוקה עצומה אליו יתברך. בשבת קודש זו בתוך שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל הזכיר רבנו ז"ל כמה פעמים: "איך זע א נייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב". (אני רואה נשמה חדשה באוקראינה סמוך לעיר ברסלב) והפליג מאד מאד במעלת הנשמה החדשה הזו. ולא ידעו השומעים, אל מי רבנו ז"ל מכון.

מוצאי שבת קודש שהיה אז ליל סליחות, החליט רבי ליפא הנ"ל, שיחזר לעירו נעמירוב, וכך היה, שבאותו לילה חזר. והגיע אל המנין ואמר עמהם סליחות. והוא עמד מאחורי התנור, ואמר מלה במלה בהתלהבות ובחיות ובדבקות נוראה ונפלאה מאד, כי נתעורר ונתלהב לבבו לעבודתו יתברך אצל רבנו ז"ל בהתלהבות גדולה. ובדרך כלל פשה העולם מגייעים בסוף הסליחות, אומרים זאת במהירות, אך רבי ליפא מרוב התלהבות ודבקותו אמר מלה במלה לאט לאט את הסליחות של "עגנו" ושל "מי שענה לאברהם" וכו' וכו' בכונה גדולה ובכח ובקול גדול.

והיה כאשר ראו האברכים בבית המדרש בשעת סליחות כנ"ל את עצם התלהבות רבי ליפא באמירת סליחות, ויהי להם דבר זה לפלא, כי מה יום מיומים, הלא גם הם בחבורה חסידית אחת עמו, ומה פתאם נתלהב לב רבי ליפא בהתלהבות יוצאת מן הכלל.

ויחקרו אצלו כמה אברכים אחר הסליחות, מה נשתנה רבי ליפא. והשיב להם, היות שזכננו לגור בעיר ברסלב צדיק קדוש ונורא נכד הבעל שם טוב הקדוש, ושם קבל התעוררות והתחזקות יוצאת מן הכלל. והיה כשמע רבי נתן זאת, נתלהב לבו מאד מאד לנסע גם הוא אל רבנו ז"ל, אולי יזכה גם הוא להתעורר ולהתלהב מחדש. יום א' לסליחות נתחברו רבי נתן ורבי נפתלי ורבי ליפא ור' זלמן הקטן ונסעו אל רבנו ז"ל.

אחר כך נכנסו ביחד אל רבנו ז"ל. ומיד הכיר רבי נתן את רבנו ז"ל ואמר לעצמו: הלא זה תאר האיש, שאמר לי: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" ונתנו שלום לרבנו ז"ל כנהוג.

אחר כך יצאו מרבנו ז"ל, ושמעו מאנשיו, שענין רבנו ז"ל הוא רק ראש השנה. והבינו, שאי אפשר להיות שם שמונה ימים רצופים ולהתמקמה עד ראש השנה, עלכן נסעו חזרה לביתם שבנעמירוב.

ערב שבת קודש פרשת נצבים, כ"ז אלול נזדרו רבי נתן ויצא לחוץ ושכר עגלה לנסע לברסלב. ונסעו יחד אל רבנו ז"ל בדעתם להשאיר שם על שבת קודש פרשת נצבים וכן על ראש השנה, שחל אז ביום שני ושלישי.

כשהגיעו אל עיר ברסלב אחר הצהרים, נכנסו אל רבנו ז"ל ודברו עמו קצת. ואמר להם רבנו ז"ל בזה הלשון: "איך וועל אייך פירן אויף א נייעם וועג". (אני אנהיג אתכם על דרך חדשה לגמרי), ויצאו ממנו.

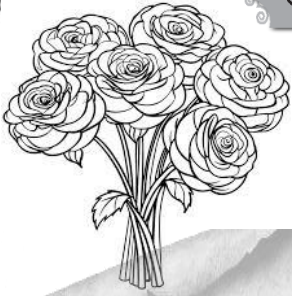
שמעו בפעם הראשונה הזמירות של רבנו ז"ל ונתפעלו מאד מעצם היראה והקדושה והדבקות של רבנו ז"ל ונתעוררו בתשוקה עצומה אליו יתברך בכלות הנפש ממש.

אחר ברפתיהמוז, שגפרדו כל המסבין משלחן רבנו ז"ל והלכו פלאחד לביתו, רבי נתן מרוב התרגשותו והתעוררותו כבר לא היה יכול לישן ויצא מחוץ לעיר וישב שם כל הלילה ויצעק בקול גדול: "רבנו של עולם, אין ברסלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארצן אריין!" ("רבנו של עולם! בברסלב בוערת אש גדולה, הבער את האש הזו בלבי פנימה!") ובכה כל הלילה מרוב תשוקה.

עשרת ימיתשובה באחד הימים נכנס רבי נתן אל רבנו ז"ל והיה עמו ביחידות. ואז התחיל לספר לפני רבנו ז"ל את כל לבו בפרטי פרטיות וכל מה שעבר ועובר עליו. ואז צוה עליו רבנו ז"ל כמה הנהגות פרטיות כמו ללמד שמונה עשר פרקי משניות בכל יום, ועוד. ואחר כך יצא רבנו ז"ל עמו מהבית, והלכו יחד בחוץ אנה ואנה אצל הבית הכנסת הגדול, ודבר עמו רבנו ז"ל הרבה דברים המשיבים את הנפש והחיה אותו מאד מאד. וגלה לו רבנו ז"ל התחזקות נפלאה, איך שאסור לפל בדעתו משום דבר ומשום בריה שבעולם, ואיה איך שיהיה. ובאמצע השיחה לקחו רבנו ז"ל ביחד הקדושה סביב כתפו ואמר לו בזה הלשון: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השם יתברך, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר איין אמת'ן גוטען פריינד". (והלאה זה טוב מאד, שמשוחים את הלב לפני השם יתברך, כמו שמשוחים לפני ידיו טוב אמת) ואז גלה לו בפעם הראשונה ענין התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ואיך שאין שום עצה אחרת בעולם רק לברח אליו יתברך ולספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות כאשר ידבר איש אל רעהו בלשון ברגל בה.

ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאשר בוערת ממש, והבין תכף, שעלידי עצה זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי, כי כל מיני מחשבות שישבב הבעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות שימנעוהו - כלם יספר לפני השם יתברך ויבקש מתאו רחמים ותחנונים על כל דבר, שיעזרו להיות כראוי לאיש הישראלי.

ועלידי אלו הדבורים והגלוי של התבודדות קרב רבנו ז"ל את רבי נתן להשם יתברך בהתקרבנות גדולה מאד, כי שום דבר לא לקחו וקרבו פלפף אליו יתברך כמו הגלוי של התבודדות, שגלה לו רבנו ז"ל. כי תכף ומיד שרק שמע נפלאות ענין הזה לדבר אליו יתברך בלשון שרגילים בה, נתלהב לבבו מאד מאד אליו יתברך. ומיד שהלך מרבנו ז"ל, נכנס בבית הכנסת הגדול, שלא היה שם שום אדם, והתחיל לקום זאת, ולבו נמשך אז מאד מאד אחריו יתברך בכללות הנפש.

מה יהיה עם שידוך עבורי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה יהיה עם שידוך עבורי? אין לי כבר כח לחכות, מתי כבר אתארס? אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לתת לי חיוזק בעניין?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת מקץ, כ"ב כסלו, שנת ה'תשפ"ה

יקירי... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תעשה את הסגולות של רבנו. רבנו אומר (ספר המדות אות חתון, סימן ו): "מי שקשה לו למצא זיווג, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים", החל מ (במדבר ז, א): "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן", עד סוף הפרשה, שזו הקריאה שקוראים בחנכה (נה מדפס בכל סדור בקריאת התורה, קריאה לחנכה), וכשאתה מסיים את "קרבנות הנשיאים", תאמר את התפילה מעוררת הלב של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

"רבנו של עולם, זכני למצא את זיווגי ההגון לי מן השמים כפי שרש נשמתי, וחס ושלום וחס ושלום וחס ושלום רבוי עוונותי וחסות נעורי לא יתחלפו הזיווגים, וכן לא אצטרף לעולם להתגרש, חס ושלום, רק הזיווג יהיה שלי דיקא, של שרש נשמתי דיקא.

אנא ה', רחם עלי, ואל תביט על מעשי הרעים ופגמי העצומים, ואל תעשה עמי פחטאי ועוונותי ופשעי, וזכני למצא את זיווגי האמתי, וחס ושלום עלי, שאנצל מכל מיני הרהורים רעים ומחשבות זרות, ושמרני והצילני מן היצר הרע וכת דיליה.

מה אעשה, רבנו של עולם?! אני כבר מוכן עכשיו להתחתן ולהנצל על-ידי זונה מיצרי הבוזר בי, אבל מה אעשה, כי עדין לא מצאתי את זיווגי, אני מחכה ומבקש ומפציר אליך זה ימים ושנים, ועדין אין לי שום רמז של ישועה.

ואם-כן, רבנו של עולם, אבי שבשמים, למה מגיע לי ענש כזה - שכל ימי אהיה מלא הרהורים רעים, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו", חס ושלום?! רבנו של עולם, האם אין זה ענש גדול, שאני מתענה תחת יצרי הרע הבוזר בי, ומכשילני בכל יום ובכל שעה במה שמכשילני, כפי אשר אתה לבד יודע זאת.

אנא אבי שבשמים, זכני לאריכת אפים, ואזכה להאריך אפי על כל מה שעובר עלי, וזכני לבטל דעתי לגמרי, ולא לשאל שום קשיות, חס ושלום, חס ושלום, רק זכני להכניס עצמי באמונה פשוטה, שאין שום מציאות בעולמי כלל, והכל תלוי ביך, ואם-כן למה לי לשבר עצמי כל-כך?!

תרצה.

אחר-כך ה'לכו כל אנשיי-שלו מנו מלפניו, ונשארו אצלו רק ר' נתן וחתנו ר' יוסקא. וספר לפנייהם מעשה נזרא שראה בחלום.

שהיו הולכים חילות רבות מאד. והיו פורחות אחריהן צפרים רבות מאד, גזמות של צפרים.

ושאל לאותו שאצלו על מה הן פורחות הצפרים שאחריהן. ואמר לו, שהולכות לעזר אותן החילות. ושאל, איך יעזרו להן. והשיב לו, שהצפרים האלו מניחות מעצמן לחה, שעלי ידי אותה הליחה נסתלקים שפנגדם ובהן הן עוזרות לאותן החילות.

והיה קשה לו זאת; הלא במקום ההוא, שמניחין הליחה, נמצאין אותן החילות גם-כן שם, ויזיק להן גם-כן.

בתוך כך ראה, והתחילו הצפרים להוריד עצמן למטה, עד שעמדו בלון על הארץ והלכו אחר החילות והיו מלקטות מן הארץ בפיהם. והדבר שלקטו היה דבר עגל ולא היה דבר מאכל.

והיה קשה לו, איך יבואו וילכו אלו הצפרים אחרי החילות, כי בהליכה האדם הולך מהרה יותר מן הצפרים, ומהו זה שמלקטין.

ואמרו לו, שזה שמלקטין מזה נעשה הליחה הנ"ל, שממית אותן שפנגדו פנ"ל. ובכל מקום שמניחין הליחה - על-ידי זה נסתלקים ומתים שפנגדם במקום שהם.

ואמר רבנו ז"ל: "אז היה קשה לי כמה דברים בזה ואיני זוכרם!"

ונכנס למקום מצנע וראה, שהיה פתח נמוך מאד, ונכנס לשם ושכב עצמו שם, ולא היו שום חלונות באותו החדר. והיה שם חשוך, ונכנס לשם, שהיה רוצה להתחבא, ונחבא שם.

בתוך כך התחילו להכנס לשם כל הצפרים. והיה רוצה לגרשן והיה מפריחן בידו. ועמדה שונרא (חתול) בפניהם. ודרך הצפרים לברח מפני השונרא, ומחמת זה נכנסו כלם לתוך החדר. וכל מה שהיה מפריחן בידו, לא הועיל מחמת השונרא.

ושאל על מה הם באין לכאן. ואמרו לו, שהם באין לכאן להיות להם פאקין. ושאל למה זה. ואמרו לו, שהליחה של הפאקין היא הליחה הנ"ל, שממיתה אותם שפנגדם. ושאל, הלא מפאקין יכולים למות מהם גם-כן. ואמר לו, שכן הוא באמת, ומאותן הנבלות שמתים מהם, זה מוזיק לאותו המקום, שהם מתים שם.

והיה לו צער גדול, כי היה מתגרא, שלא יגיע מסרחון הנבלות, כי היו שם צפרים הרבה מאד. והיה מתפלל להשם יתברך עליה. בתוך כך עברו עליהם הפאקין, וחזרו לבריתן.

ופרח מהם צפור בשמחה, וכן פרחו כלם אחריו. ונעשתה צעקה גדולה בעולם "מוזל טוב, מוזל טוב", וגם הוא צעק "מוזל טוב". (המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

שבת חנוכה מרוממת בקרית ברסלב עם ראש הישיבה שליט"א

שבת מאוד מרוממת ונעלה, זכו אנשי שלומינו לערוך בשבת חנוכה, כשזכו לנעימת השבת יחד עם ראש הישיבה שליט"א, בקרית ברסלב ליברטי נ.י., ראש הישיבה שליט"א הגיע לקריה כבר ביום רביעי בלילה, וביום חמישי מסר ראש הישיבה את השיעור 'ליל שישי', בקריה, שיעור מאוד מחזק עם הרבה עצות לחיי היום יום. ניתן לשמוע את כל השיעור ב'קול ברסלב' 079-70-400-66.

כידוע שבחיים חיותו של רבינו ז"ל התאספו אליו אנשי שלומינו שלש פעמים בשנה, בראש השנה ובחג השבועות ובשבת חנוכה, ולפני הסתלקותו של רבינו, ביקש רבינו שנמשיך לבוא אליו לראש השנה, ולכן אנשי שלומינו מוסרים את הנפש לבוא אליו לראש השנה, ורבבות יהודים זוכים בכל שנה לבוא לרבינו לראש השנה, אבל בשני הזמנים האחרים, נוהגים אנשי שלומינו להתאסף במקום מושבותם, חסידי ברסלב בכל אתר ואתר, וכך הם זוכים להיות יחד עם רבינו.

ראש הישיבה התפלל את כל התפילות של שבת, בבית הכנסת המרכזי, ברחוב האשקי, ראש הישיבה ניגש לעמוד בליל שבת, והדליק את הציבור בהתלהבות דקדושה על כל השבת, כמו כן זכינו שראש הישיבה התפלל שחרית לפני העמוד, יחד עם אמירת ההלל, שהפיח רוח חיים בכל אחד.

במשך כל השבת קודש, זכינו לשמוע מראש הישיבה שליט"א דברות קודש, ובהם חזר שוב ושוב על העצות והלימודים של רבינו, המעוררים כל לב שומע ומאזין, ומקרבים כל אחד חזרה אל השי"ת, ראש הישיבה לימד כיצד יכולים לחיות חיים טובים, גם ברוחניות וגם בגשמיות, על ידי שמקשיבים לדברי רבינו ומצייתים לעצותיו, השבת בוודאי תישאר חקוקה בלב כל המשתתפים לזמן רב.

במוצאי שבת חנוכה, התקיימה סעודת מלוה דמלכה, לכל הציבור היקר, ברוב פאר והדר, אחרי ששרו זמירות של מלוה מלכה, זכו שוב לשמוע דרשה נלהבת מראש הישיבה שליט"א, להאיר בנו את אורו של רבינו, כפי שרבינו התבטא 'האש שלי תוקד עד ביאת המשיח', בעצות והחיווק של רבינו יש כח רב להאיר כל לב יהודי שרק רוצה לשמוע ולקבל ולציית.

ביום ראשון הלך ראש הישיבה לבקר את התלמוד תורה, ועבר בכל כתה וכתה, ולכל כתה דיבר את הדיבורים המתאימים לכל גיל, וכן חילק לכל ילד וילד דמי חנוכה. את הדרשות בתלמוד תורה ניתן לשמוע ב'קול ברסלב'.

זכנו על-כף-פנים מעכשו להתחיל להתקרב ולשוב אליך, ובזכות הבזיונות והשפיות דמים שיש לי מעצמי, וכן אני רואה שכל חברי כבר מצאו את זוגם, רק אני נשארת לבדי בחור בלי זוג, ואני מתפיש מאד מאד, ועל-כן בזכות הפשוט והבזיונות ושפיות הדמים שיש לי, אמר לצרתי די, ובזכות זה בעצמו זכנו למצא את בת זוגי.

רבנו של עולם, זכנו כשאמצא כבר את זוגי, שלכל אהיה, חס ושלום, בכעס ובקטטה עמה, רק ישרה השלום והאהבה בינינו תמיד, ונזפה להוליד בנים ובנות ולחנכם על דעת תורתך הקדושה, זכנו לשלום-בית, ולעולם לא אתגרש, חס ושלום, חס וחלילה, רק נעזר אחד לשני; וזכנו להיות תמיד ותוך גדול, ולעולם אנתר בבית, ובביתי תשרה רק שמחה, ואזפה לשמח את אשתי באפן שיהיה ביתי בית שמח, ועל-ידי-זה אזפה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים; וזכנו שביתי יהיה בית ועד לחכמים, ויהיו עניים בני ביתי, ואזפה להיות בעל הכנסת אורחים גדול.

רבנו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפילתי ברחמים בזכות כל הצדיקים האמתיים קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בזכות רבינו הקדוש, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלי, [ובזכות רבינו אליעזר שלמה בן מנחם זאב זכותו יגן עלינו, שחבר תפילה זאת], אמן בן יהי רצון.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יצחק פעלדמאן הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה בנציון יאקאבאוויטש הי"ו בלומינגראו
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה ישראל יאזשעף הי"ו ירושלים עיה"ק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה דוד שמעון לעויונואן הי"ו ירושלים עיה"ק
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה הערשי בויס הי"ו טבריה
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה שמשון הערש טייטלבוים הי"ו קרית ברסלב
לרגל שמחת הבר מצוה של בנו
הבחור משה יוסף הי"ו

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
20:30 שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:00 הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	20 דק' לפני השקיעה 30 ד' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
053-3105950 לברורים	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
21:30 יום רביעי בשעה	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:00 יום שני בשעה	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים